

## KO KAKVA SLUNBETINA

*Uvik ima oni  
koji se za svačiji posa brigaju,  
osin za svoj.*

*Bilo u našem selu taki judi i žena,  
slunbali se oko tuđi kuća,  
đava njin nije da mira.*

*Dolibili bi se noću do tuđi vrata,  
stali ispo prozora, neće li štogo čuti  
čimen mogu čovika osramotit.  
Ili ga izdat vlastima.*

*Mater bi zapritila.*

*Očuvaj nas Bože ovi slunbetina.  
Svudi nji jima, osin unde di njin je misto.*

*Upanti dok si živa:  
Nika ti tuđi posli ne smiju bi ispri tvoji,  
niti te tuđe stvari zaokupja.  
Šta se u tuđoj kući događa,  
to neka ostane među četri nijjova zida.*

*Ne zabadaj nos u tuđi život,  
svak svoju nevoju ima.*

Ako ti *pritiče* *vrimenta*,  
*zaškuri* sobu, lezi i odmori.  
Uzmi Bibliju i čitaj,  
Boga moli.

*Tilo* uredno drži.  
Svu robu s *čejadi lipo* operi i složi.  
*Ćoš*e očisti.  
Drva na drvaru *pritresi*.  
*Odvoji* debele *bije o brstina*.

Protresi i istresi *vriće* i maže,  
*vanka* iznesi,  
*nek* se prosuše na Suncu ili buri,  
da se smrad po kući ne širi.

*Gnjoj* u *gnjojaru* pokrij *gran*an,  
da ga kokoši ne *raspraju*.  
*Ispri* kuće brabonjke ovčje pometi.  
Skupi *galebinu* koja se sasušila,  
dobra je za *zagnjojit* blitvu i *rašćiku*.

Alat stavi di mu je *misto*,  
neka je na ruku težaku.  
*Svak* da zna za što se mašit,  
*ka* mu šta *zatriba*.

Da te *nisan* vidila,  
da se *slunbaš* po selu.  
Ako ti to uđe u krv u mladosti,  
*niko* to neće *ničim* iz tebe *istrat*.  
Daj reda kući, *čejadi*,  
i svomu životu.